

J.nr. SN 2001-401-1254

Den 10. januar 2005

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 1662 stillet af folketingsmedlem Jørn Jespersen (SF)

Spørgsmål S 1662

”Er ministeren enig med Naturklagenævnet i, at forsigtighedsprincippet bør gælde for følsomme områder og internationale naturbeskyttelsesområder, og at der derfor ikke skal gives tilladelse til aktiviteter, der kan føre til forøget belastning i områder, der allerede er belastede ud over naturens tålegrænse?”

Svar

Naturklagenævnet har i september 2004 understreget, at det på baggrund af reglerne i habitatbekendtgørelsen og de bagvedliggende EF-direktiver må antages, at der i forhold til de internationalt udpegede naturbeskyttelsesområder gælder et særligt forsigtighedsprincip, hvorefter selv mindre påvirkninger – efter en konkret vurdering – kan udløse krav om udarbejdelse af VVM-redegørelse om bl.a. projektets konsekvenser for det internationale beskyttelsesområde. Det følger ligeledes ifølge Naturklagenævnet heraf, at eventuelle usikkerhedsmomenter i et konkret projekt bør komme miljøet til gode, således at der inden for usikkerhedsområdet kræves udarbejdet en VVM-redegørelse.

Jeg kan hertil oplyse, at forud for meddelelse af tilladelse til aktiviteter, der kan føre til en forøget belastning af et Natura 2000-område, der allerede er belastet ud over naturens tålegrænse, skal der under hensyn til bevaringsmålsætningen for området foretages en nærmere vurdering, hvis aktiviteten i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke området væsentligt. Dette følger af habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, (direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter), der bl.a. er implementeret i dansk lovgivning med bekendtgørelse 477 af 7. juni 2003 med senere ændringer. Der er tale om en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde.

Såfremt den nærmere vurdering viser, at tilladelsen vil skade et Natura 2000-områdes integritet, kan tilladelsen ikke meddeles.